

ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník VII

číslo 9

Říjen 2002

Slavnostní otevření Domu Bible v Praze

„Od dětství znáš svatá Písma, která ti mohou dát moudrost ke spasení, a to vírou v Krista Ježíše.“ (2 Tm 3, 15)

Foto: M. Podzimek

Z ÚČASTNĚTE SE:

8. 11. 2002 – Vratislavice
Přednáška „Služba nemocným“

9. 11. 2002 – Mcery
Mše za duše v očistci

9. 11. 2002 – Přepěře u Turnova
Župní šachový turnaj

15.–17. 11. 2002 – Mladá Boleslav
Víkendovka pro mládež

16. 11. 2002 – Litoměřice
Diecézní setkání katechetů

17. 11. 2002 – Rtně nad Bílinou
Svatomartinská pouť

17. 11. 2002 – Vratislavice
**Vystoupení Miroslava Částka
Citadela**

22.–24. 11. 2002 – Litoměřice
Kurs „Animátoři“

27. 12. 2002 – Přepěře u Turnova
Vánoční šachový turnaj

28. 12. 2002 – Přepěře u Turnova
Dětský vánoční šachový turnaj

30. 12. 2002 – Lomnice n. Popelkou
**Předsilvestrovský turnaj
ve stolním tenise**

1. 10. 2002 – 30. 4. 2003
Dětská výtvarná soutěž

Tento seznam je jen orientační.
Podrobnosti naleznete uvnitř čísla

www.qwert.cz/zdislava

Jan Pavel II. modifikoval modlitbu růžence

Vatikán: Během generální audiencie 16. října podepsal Svätý otec Jan Pavel II. nový apoštolský list o modlitbě růžence příznačně nazvaný *Rosarium Virginis Mariae*. Komentář tomuto novému dokumentu poskytl rozhlasové stanici Radio Vatikán sekretář Kongregace pro nauku víry, arcibiskup Tarcisio Bertone:

*„Ve své reflexi papež připomíná koncepty této specifické modlitby druhého tisíciletí vyjádřené jeho předchůdci. Je to modlitba mariánská, která ovšem má kristologické jádro: jak to řekl Pavel VI. v *Marialis Cultus* a jak zdůrazňuje i Jan Pavel II v tomto apoštolském listě. Kristologické jádro, protože připomíná v kontemplativním smyslu tajemství Kristova poslání a života, zahalená v horizontu poslání matky Kristovy, Matky církve, nejdůležitější spolupracovnice na díle vykopení na samém úsvitu křesťanství. Papež zdůrazňuje kontemplativní povahu této modlitby, které sama o sobě není modlitbou liturgickou, ale připravuje na liturgickou modlitbu a na centrální místo Krista v liturgické slavnosti: středem růžence je totiž právě Kristus, a Maria doprovází a inspiruje naši modlitbu, modlí se s námi a vede nás ke Kristu, jedinému a všeobecnému Spasiteli.“*

Už v promluvě Jana Pavla II. při audienci zaznělo jeho přání připojit ke stávajícím tajemstvím růžence další, nová. Arcibiskup Bertone pro Vatikánský rozhlas.

„Aniž by papež chtěl narušit tradiční rozvrh růžencových tajemství, přidává dalších pět tajemství, které nazývá Tajemstvími světla. Proč je tak nazývá? Protože Ježíš je světlo světa, jak jej vzýváme zejména při velikonoční vigílii, a ve svém veřejném životě vyzařoval Ježíš světlo plného a definitivního zjevení, zjevení Boha, člověka vesmíru a osudů světa. Jan Pavel II. tedy předkládá tato Tajemství světla, která by měla být zařazena mezi tajemství radostná, bolestná a slavná. Papež je přiřazuje k neděli, která je dnem Páně par excellence.“

Jaká jsou tedy nová Tajemství světla?

Především **křest Krista v Jordáně**, během kterého Otec z nebes říká: „Hle, můj milovaný syn, v němž mám zalíbení,“ to je zjevení poslání Božího Syna; pak zjevení Ježíše jako divotvůrce při svatbě v Káni, tedy **zázrak na svatbě v Káni**, který není jen zázrakem pokud jde o matérii (proměna vody ve víno), ale je znamením proměny a posvěcení celého stvoření a zvláště člověka proměněného Synem Božím – povzbuzuje víru učedníků, víru v pravého Boha; třetí tajemství je **hlásání Božího království** v podobenstvích a spásných znameních. Tedy veřejný život Krista a samotné Ježíšovo kázání jsou jistým způsobem tajemstvím sami o sobě. Čtvrté tajemství je **Kristovo proměnění na hoře Tábor**; a nakonec pátým tajemstvím je **ustanovení eucharistie** jako paschálního Ježíšova daru, jako svátosti, která tak trochu zahrnuje a utvrzuje všechny svátosti, které dal Kristus církvi ke spáse lidí.“ Tolik arcibiskup Tarcisio Bertone pro Vatikánský rozhlas.

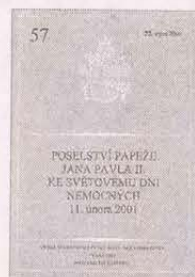
Zahájení nového akademického roku 2002/2003 v Arcibiskupském semináři v Praze

V pátek 20. září 2002 opět nastoupili bohoslovci do semináře v Praze. V letošním roce se jich zde bude na kněžství připravovat celkem 40, z toho 13 za královhradeckou diecézi, za pražskou arcidiecézi 8, za českobudějovickou diecézi také 8 bohoslovců, za litoměřickou 5 a za plzeňskou 6.

První týden v semináři (22.–28. 9. 2002) byl věnován duchovním cvičením, tentokrát na Svaté Hoře, která vedl salesián P. Miloš Kabrda z Brna.

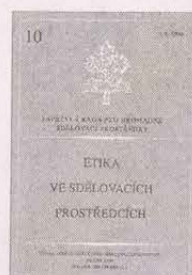
Akademický rok na KTF UK 2002/2003 byl slavnostně zahájen v úterý 1. října 2002 ráno bohoslužbou „Veni Sancte“ v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha za účasti biskupů českých diecézí.

Další informace o Arcibiskupském semináři v Praze lze získat na internetových stránkách www.arcs.cuni.cz.

Dokumenty ze sekretariátu ČBK

Součástí práce sekretariátu České biskupské konference je pořizování oficiálních překladů a vydávání vatikánských dokumentů, jako jsou poselství Svatého otce

k různým příležitostem (hnědá řada) a dokumenty vatikánských úřadů, kongregací, komisí a rad (červená řada). Mimo to vydává sama Česká biskupská konference vlastní schválené dokumenty s různou tematikou, týkající se života církve v České republice (fialová řada).

Případným zájemcům nabízíme pravidelné zaslání všech těchto dokumentů poštou. Zájemci mohou kontaktovat sekretariát České biskupské konference, Thákurova 3, Praha 6 - 160 00, tel.: 220181201-421, fax: 224310144; e-mail: sekretariat_CBK@cirkev.cz

Zdislava – měsíčník litoměřické diecéze

Vydává Římskokatolická farnost Smržovka
Adresa redakce: Kostelní 215, 468 51, tel./fax. 483 382 365
e-mail: michal.podzimek@telecom.cz (administrace)
farnost.jbc@pvt.net.cz (příspěvky)

Číslo účtu: 963293379/0800

Řídí redakční rada, šéfredaktor: P. ICLic. Michal Podzimek

Grafická spolupráce Jan Hrubý, sazba Jan Macek

© 2002 Corel Corp. a Jan Macek. Jazyková úprava tohoto čísla:

Dr. Věnceslava Fišerová. Tiskne: Jan Macek, Horní náměstí 12, Jablonec nad Nisou. Náklad 1550 výtisků

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Příspěvek na úhradu nákladů na rok 2002: 125 Kč + poštovné

Ročník VII., číslo 9. Registrace: MK ČR 7397. ISSN 1211-3042

Datum vydání: 27. 10. 2002. Uzávěrka příštího čísla: 15. 11. 2002

Distribuci zajišťuje AMIS Praha, Na Nivách 18, 141 00 Praha 4 prostřednictvím České pošty, s. p.

Výročí kněží a jáhnů naší diecéze v listopadu

narozeniny

- 2. 10. Antonín Hladký, SDB – 76 let
- 3. 10. František Jirásek – 56 let
- 4. 10. Miroslav Zedníček – 71 let
- 4. 10. Jindřich Bernhard Thebes, O.Cist. – 74 let
- 4. 10. Leopold Paseka – 43 let
- 5. 10. Antonín Audy – 60 let
- 6. 10. Werner Horák – 58 let
- 8. 10. Mons. Josef Koukl – 76 let
- 8. 10. Václav Hlouch – 69 let
- 14. 10. Petr Kubíček – 40 let
- 17. 10. Jaroslav Čuřík, SDB – 81 let
- 18. 10. Rudolf Prey – 63 let
- 18. 10. Ladislav Nádvořík, SDB – 40 let
- 23. 10. Vladimír Sluka – 77 let
- 27. 10. Petr Fadrhons – 31 let
- 30. 10. Jiří Veselý, SDB – 38 let

výročí svěcení

- 3. 10. Antoni Kośmidek – 6 let
- 4. 10. František Pospíšil, SDB – 40 let
- 9. 10. Miloš Raban – 17 let
- 19. 10. Evžen Policar, trvalý jáhen – 2 roky

Vážení čtenáři!

Říjnové číslo přináší především ohlédnutí za činností diecéze. Jsou zde také články, které se nevěšly do minulého čísla, protože to bylo díky „Zlatým stránkám“ prostorově omezeno. Proto se omlouvám těm, které mrzelo, že se nedočkali včas. Zlaté stránky mají některé nedostatky, proto si prosím vezměte tužku a opravte údaje, které jsou pod tímto úvodníkem.

Přeji příjemné čtení a těším se setkání v listopadovém čísle, které vyjde – upozorňuji předem – až na samém konci listopadu, protože budu na přelomu měsíců na dovolené.

Váš P. Michal Podzimek, šéfredaktor

Opravy adresáře z minulého čísla

Liberec – Ruprechtice: škrtněte adresu Markova 4 a napište Vrchlického 81
Hejnice: škrtněte telefonní číslo a opravte na 482 360 210

Pokud jste našli další chyby, informujte prosím písemně redakci.

Svatost

Každý svatý denně směřuje k tomu, co je před ním, a na to minulé už nevzpomíná. Blahoslavený, kdo denně pokračuje a nemyslí na to, co udělal včera, ale spíše na to, co má udělat dnes, aby pokračoval kupředu.

Sv. Jeroným

Svatí jsou lidé, kteří se otevírají Bohu – ve své době – a dovolují mu, aby rozvíjel jejich možnosti. Tím se stávají jakýmižto zářiči, malými slunci, která krouží kolem „tříslunečného, lidem přátelského božství“, jak nazývá Trojici liturgie východní církve.

H. Heer

Svatost nezáleží jen v nějakém cvičení, ale ve sklonu srdce, který nás činí pokornými a malými v rukou Božích, přesvědčenými o vlastní slabosti a směle spoléhajícími na Boží otcovskou dobrotu.

Sv. Terezie od Dítěte Ježíše

Být kompetentní

Motto: „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těch mých nepatrných bratří, mě jste učinili.“

V našem městě probíhá rekonstrukce arciděkanského kostela Nanebevzetí Panny Marie. Když v něm byla poslední mše svatá, šel jsem se do kostela rozloučit. Rozloučit se s prostředím, ve kterém jsem vyrůstal, přijal svátost biřmování a kde jsem jako student každý den ministroval. Při děkovné modlitbě mé oči spočinuly na černé jizvě přes zlatý proužek na hlavním oltáři. Znovu tak ožila vzpomínka na mé rozhodování v době, kdy jsem byl ještě mladíčkem.

Skácela se velká hořící svíce směrem na oltář. Vnitřní hlas mi říkal: „Jdi!“ a ten druhý „Nechoď, nejsi k tomu kompetentní“. V sakristii byl přece kompetentní kostelník. Po několika vteřinách váhání jsem vystartoval z lavice a svíčku opravil. Na oltáři přesto zůstala jizva. Mohla být menší, možná neznatelná, kdybych tehdy neřešil svoji kompetentnost...

V červenci u nás ve farním společenství, jak víte z minulého čísla, probíhala primice. Po primiční mši svaté si mi jedna paní stěžovala, že viděla v kostele

stát babičku s hůlčičkou. Řekl jsem jí: „Proč jste jí nenabídla volné místo v lavici s rezervací?“ „Já nevěděla, zda jsem kompetentní!“

Jiný příběh: Před čtyřmi lety jsem byl s dětmi na táboře. Přiznám se, že jsem se jako vedoucí zapomněl před jídlem s dětmi pomodlit. Ke svému zahanbení jsem zjistil, že mám v oddíle „svatého muže“ – osmiletého Pavlíka, který, zatímco jsme všichni ochutnávali polévku, měl sepjaté ruce v klínu a modlil se. Byl kompetentní víc než já... Nebyl to krásný křesťanský postoj?

Ve farním společenství je každý z nás „kompetentní“: K pomoci knězi při přípravě bohoslužby, k doprovázení u oltáře, čtení, angažování se ve sbírce, umím-li zpívat – ve vedení zpěvu...

Těch služeb by se dalo vyjmenovat mnoho. Ke všemu jsme „kompetentní“, nejsme-li pohodlní a překonáme-li sami sebe. Vždyť nás k tomu vyzývá sám Ježíš slovy, která jsou mottem tohoto duchovního slova.

František Němeček, Mladá Boleslav zkráceno

Ke všemu jsme kompetentní,
nejsme-li pohodlní a
překonáme-li sami sebe

Mladí orlové z Chomutova na kolech v Rakousku

Díky nabídce české pobočky hnutí Pro Life se mohli tři zástupci chomutovské jednoty Orla zúčastnit cyklistické poutě podél Dunaje v Německu a Rakousku, pořádané společností Youth for Life (Mladí pro život). Jak již napovídá samotný název pořadající organizace, téma celé akce bylo jasné: ukázat společnosti, že zde existuje nezanedbatelné množství mladých lidí, neuzavřených do nějakého ghetta, kterým záleží na tom, aby všeobecné povědomí lidstva odmítalo násilné ukončení lidského života ještě před jeho narozením.

Jelikož povinností každého orla je zúčastnit se hlavní orelské pouti na Svatém Hostýně, mohli jsme se k Ride for Life (Jízda pro život) připojit až v její polovině, konkrétně v rakouském Linzi, kam jsme dojeli přes záplavami zničené jižní Čechy v úterý 27. srpna A.D. 2002 navečer. Překvapila nás společnost více než

padesáti mladých, nejen místních Rakušanů, ale také mladých z Německa, Maďarska, Švýcarska, Kanady, Litvy a Belgie.

Všichni uvítali fakt, že autobus, kterým dojeli lidé z Litvy, vozil každý den všechny naše osobní věci, takže každodenních sto (i více) kilometrů příjemnou, rovnou krajinou podél majestátného Dunaje se dalo

zvládnout bez větších problémů.

Nutno podotknout, že cesta probíhala za neustálé vzájemné konverzace, neboť o cyklistickou stezku Donauradweg je postaráno s velkou pečlivostí, motorová vozidla na ni mají zakázaný vjezd, a proto je možné, aby vedle sebe jeli bez problémů dva i tři cyklisté.

Organizátoři měli vše pod kontrolou, akce byla připravena s pověstnou německou pečlivostí. Po cestě nás překvapovaly zastávky, na nichž čekali přátelé se svačinkami a někde třeba místní farář, od něhož jsme dostali požehnání na cestu.

Cesta vyvrcholila po příjezdu do Vídně. Již na páteční odpoledne byla naplánována modlitební akce před soukromou klinikou, na níž se provádějí potraty. Sobotní dopoledne jsme strávili opět před touto klinikou, kde jsme demonstrovali náš postoj k problematice nenarozeného člověka. Za policejními zátarasy, na opačné straně pomyslné barikády, stála hlasitá skupinka

Orel zve ke spoluúčasti

**Vážený čtenáři časopisu
Zdislava!**

Chtěl bych Vám tímto nejen opět představit organizaci Orel, ale především Vás srdečně pozvat ke spoluúčasti na tomto díle.

Co je Orel?

Orel jako katolická tělovýchovná organizace s působností v českých zemích se ustavil v roce 1909 z již existujících spolků. Během necelých 30 let se rozrostl na 170 tisíc členů po takřka celém Československu. Po zákazu v době druhé světové války, obnově a opětovném zákazu od komunistické vlády Orel obnovil svou činnost v Československu v roce 1990. V současné době se Orel v České republice člení na 23 žup ve 13 krajích republiky a sdružuje kolem 14 tisíc členů, především na Moravě a ve Slezsku.

Orel chce zůstat věrný své tradici a zůstat katolicky orientovanou tělovýchovnou organizací, která se věnuje i kulturní a jiné zájmové činnosti. Na rozdíl od minulosti ovšem není podmínkou členství určitá víra, církevní příslušnost ani slovanská národnost.

Na celostátní úrovni Orel každoročně pořádá pro své členy soutěže v zimním silničním běhu, běhu na lyžích, kuželkách, šachách, sálové kopané, plavání, florbalu, volejbalu, stolním tenise, v jízdě na horských kolech, v přespolním běhu, lehké atletice, basketbalu, streetballu, plážovém volejbalu, malé kopané a nohejbalu, organizuje akce divadelní, recitační i pěvecké, ples i tradiční pout' na Hostýn, letní tábory pro děti a mládež. K tomu přistupuje nejrozmanitější činnost v jednotlivých oblastech a mís-

tech podle konkrétních možností, schopností a podmínek v tom kterém místě. Navíc Orel vysílá své zástupce na akce pořádané mezinárodní katolickou sportovní federací FICEP, jejímž je řádným členem.

Finančně se Orel kromě příspěvků svých členů (oficiální členské příspěvky jsou v současné době ročně 150 Kč pro dospělé a 70 Kč pro děti) opírá o podíl ze zisku Sazky, jejímž je nejmenším akcionářem, o podporu státu (a obcí a krajů) i o vlastní finanční rezervu. Ačkoli Orel dosáhl i slušných sportovních úspěchů, hlavním zaměřením Orla je spíše sport rekreační, sport pro všechny, pro docela obyčejné lidi, sport, který je spíš ke zdraví než k trvalé invaliditě.

Proč lze Orel doporučit?

1. Je to organizace **naše**, nás katolíků, na rozdíl od jiných, kde je na nás brán jen větší nebo menší ohled. Přitom není žádným uzavřeným katolickým ghettem (Nemohu ovšem vyloučit, že tomu tak je v případě některých jednotlivých orelských jednot), ale uvnitř organizace i v rámci sportovních či jiných styků mohou se druží přibližovat naši víře už tím, že nás poznávají jako normální, zdravé a činné lidi.

2. Orel je posvěcený nejen běžnou činností a běžnými snahami svých členů, ale mnohým útskem, pronásledováním, bojem, hrdinskými činy i smrtí mnoha svých členů během své pohnuté historie.

3. Je to organizace pro lidi jakéhokoliv věku.

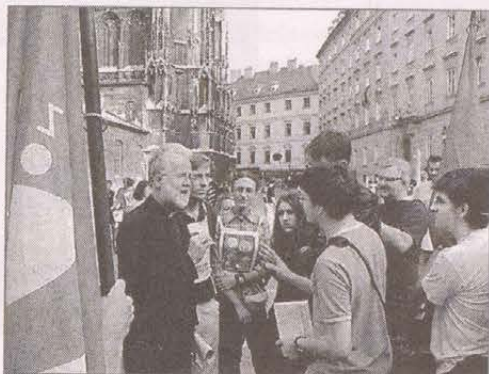
4. Je specializovaný na sport, ale nikoli výlučně.

5. Není příliš zaměřený na sport vrcholový, i když ho nevyklučuje.

6. Má výhodu velké a zavedené organizace například při získávání peněz, sjednanými pojištěními, organizačními možnostmi.

kontrademonstrantů, složená ze stoupenců různých feministických, anarchistických a socialistických skupin. Po dvou hodinách, když nemohli vyprovokovat žádný spor, své pozice opustili, a tak jsme v klidu mohli dokončit modlitbu růžence.

Odpoledne probíhala oficiální prezentace našich postojů na Svatoštěpánském náměstí přímo před vídeňskou katedrálou. Posluchače upoutávala skupina maďarských kytaristů, a my jsme tak mohli rozdávat letáky a případně vysvětlovat důvody odporu k potratům. Sobotní den vyvrcholil mší svatou v katedrále a recepci v arcibiskupském paláci, kde došlo i na opravdový vídeňský valčík.

Děkujeme tímto manželům Ucháčovým za zprostředkování naší účasti na Ride for Life. Posloužila nám k uvědomění si pravých křesťanských hodnot a k poznání, že v Evropě žije spousta našich vrstevníků, kterým jde o jejich prosazení.

jnš

Orelská župa sv. Zdislavy zve všechny zájemce:

Předsilvestrovský turnaj ve stolním tenise

30.12.2002: Orlovna v Lomnici nad Popelkou (u zimního stadionu). Přihlášky není třeba zasílat předem. Podmínky účasti: nečerníci sportovní sálová obuv, dobré je mít i pátku. Příjem účastníků: 8.25–9.25. Ukončení do 16 hodin. Švýcarský systém. Odpovědná a kontaktní osoba: Vít Jůza, Loukov 1, 513 01 p. Semily, telefon 481 685 237, 732 943 265.

Šachové turnaje

Římskokatolická fara v Přepeřích u Turnova. Příjem účastníků: 8.30–9 h. Přihlášky není třeba zasílat předem. Švýcarský systém (zahrají si všichni, i slabší hráči). Odpovědná a kontaktní osoba: Jan Mrázek, 512 61 Přepeře 8, tel. 481 325 736.

Župní šachový turnaj 9.11.2002: Účast bez omezení. Ukončení do 15 hodin.

Vánoční šachový turnaj 27.12.2002: Účast bez omezení. Ukončení do 15 hodin. Švýcarský systém.

Dětský vánoční šachový turnaj 28.12.2002: Podmínka účasti: děti. Ukončení do 13 hodin.

Orel zve ke spoluúčasti

Jak se lze do Orla zapojit?

Vstoupit do některé existující orelské jednoty:

Orelské jednoty v Litoměřické diecézi – kontaktní adresy:

Orel jednota Loukov u Semil: Jana Hlavová, Loukov 32, 513 01 p. Semily, tel. 481685240, e-mail: orel.jednotaloukov@seznam.cz, <http://sweb.cz/orel.jednotaloukov>

Orel jednota Turnov: Jan Mrázek st., 512 61 Přepeře 8, tel. 481325736; Radek Jurnečka, 512 61 Přepeře 10, tel. 481312030, 606140202, e-mail: rajuj@seznam.cz.

Orel jednota Jablonec nad Nisou: Miroslav Dvouletý, Horní nám. 12 (na faře), 466 01 Jablonec nad Nisou, tel.: 483312327 (žádat P. Miroslava Dvouletého), e-mail: zera@seznam.cz,

Orel jednota Chřibská: Šafránkovi, Horní Chřibská 35, 407 44 p. Chřibská, tel. 412381266.

Orel jednota Chomutov: Lukáš Tomko, Kadaňská 3687, 430 03 Chomutov, tel. 603322416, e-mail lakin@volny.cz.

Založit novou orelskou jednotu

Jak založit orelskou jednotu: (podle §21 Stanov Orla):

a) Dostat souhlas župního předsednictva: je potřeba se zkontaktovat s příslušnou župou, což je u nás podle kraje, kde nová jednota bude mít sídlo. Záleží na příslušné župě, co bude chtít k projednání a jak rychle souhlas dá.

b) Nově zakládaná jednota má mít dle Stanov Orla aspoň 6 členů: lze zajistit sbíráním vyplněných přihlášek do Orla (ty, doufám, má kterákoli orelská župa a jednota, i autor tohoto textu). Je dobré mít po ruce nějakou informaci o Orlu i Stanovy Orla (na požádání dodá autor tohoto textu).

Orelské župy v litoměřické diecézi – kontaktní adresy:

Orel župa Trochtova, (Jan Nep. Šobán) Alešova 4414, 430 03 Chomutov, tel. 603345100, 474624722, e-mail j.nepomuk.soban@email.cz, zupa.trochtova@quick.cz. Oblast působnosti: Ústecký kraj.

Orel župa sv. Zdislavy: Vít Jůza, Loukov 1, 513 01 p. Semily, tel. 481685237, 732943265, e-mail: orel.zupa.sv.zdislavy@quick.cz, internetové stránky: <http://web.quick.cz/orel.zupa.sv.zdislavy>. Oblast působnosti: Liberecký kraj.

Orel župa Svatováclavská: br. Stanislav Vejvar, ul. R. Svobodové 1694, 272 01 Kladno, tel. 312247910, e-mail stan-da.vejvar@volny.cz. Oblast působnosti: Středočeský kraj.

Orel župa Brynychova, Kozinova 560, 500 02 Hradec Králové, tel. 495512613, e-mail zupa.brynychova@quick.cz. Oblast působnosti: Královéhradecký kraj.

Orel župa Kozinova: Antonín Hošek, Bendova 5, 301 00 Plzeň, tel. 377326428. Zatím v Plzeňském kraji, prakticky na ni zbývá i Karlovarský.

Autor článku: Vít Jůza, Loukov 1, 513 01 p. Semily, tel. 481685237, 732943265, e-mail: orel.zupa.sv.zdislavy@quick.cz.

c) Vzhledem k tomu, aby bylo možno zvolit orgány a funkcionáře jednoty, je zapotřebí aspoň několika dospělých lidí k tomu schopných.

d) Dle §21 Stanov Orla ustavující schůzi svolává a řídí přípravný výbor za účasti zástupců župy.

e) Podrobnosti o náležitostech ustavující schůze i dalších potřebných administrativních záležitostech zájemcům autor textu samozřejmě rád poskytne.

Svatomartinská pouť ve Rtyni nad Bílinou

Římskokatolická farnost v Bořislavi srdečně zve čtenáře časopisu Zdislava a všechny, ke kterým se tato zpráva dostane, na pouť ke svatému Martinu do Rtyně nad Bílinou. Pouť se koná v neděli 17. listopadu ve 14 hodin.

22 na jednoho

Filiální kostel ve Rtyni je součástí jedné z nejrozsáhlejších farností litoměřické diecéze. Bořislavský farář tak spravuje 22 obcí a osad na „slunné straně Milešovky“ se třemi kostely a čtrnácti kaplemi. V současné době se z Bořislavi administruje farnost Žim, pod níž spadá pět vesnic.

Rtyňský chrám je viditelný ze širokého okolí díky svým monumentálním rozměrům a vhodnému umístění. Návštěvníci kostela i turisté se podivují, jak může být tak velký kostel, jenž pojme 500 lidí, v poměrně malé obci. Vysvětlení je jednoduché – stal se spádovým chrámem pro okolních osm vesnic v okruhu pěti kilometrů. Dřevěný kostel stál ve Rtyni již na konci 14. století, ale dnešní stavba je barokní. Zajímavostí je jistě skutečnost, že stánek Boží není orientován oltářem na východ, jak to bylo

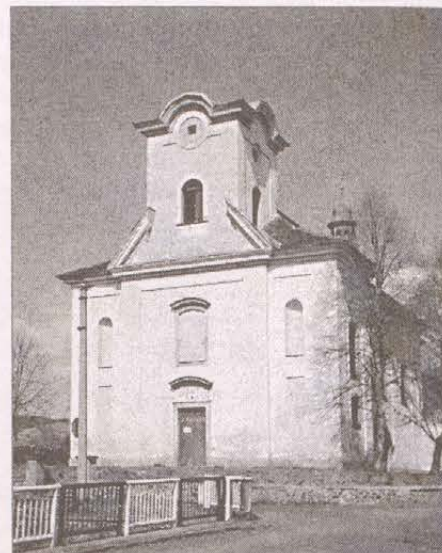
liturgickými zákony předepsáno, ale na sever. Architekti totiž tehdy podřídili umístění kostela reliéfu krajiny, a tak dnes můžeme obdivovat rafinované skloubení krásného kostela s krásnou přírodou.

Na opravě rtyňského svatostánku se v letech 1974–1981 výrazně podílel P. Josef Cukr s kolektivem a P. Milan Vlček, který s péčí spravoval tento skvost.

Ale jistě to nejdůležitější je život farnosti dnes!

Pravidelných bohoslužeb se o nedělích zúčastňuje v průměru šest věřících. Vzhledem k tomu, že polovinu z nich tvoří mladá rodina, má, doufejme, duchovní život v tomto místě alespoň nějaké perspektivy.

Bohužel vloni musela být z věže snesena členitá kalichovitá baň, jelikož hrozilo její zřícení. Na tuto akci, díky intervenci

P. Benno Rösslera – současného administrátora farnosti – přispěla 15 000 DM německá organizace Kirche in Not. Náklady na znovupostavení bány přesahují půl milionu korun. Avšak máme naději na získání finanční injekce z fondu pro odškodnění válečných ztrát, neboť za poslední války byly zde zrekvírovány tři velké zvony.

*Martin Šístek
kostelník ve Rtyni nad Bílinou*

Sulejovice

S historií Sulejovic, malé obce nedaleko Lovosic, se mohli čtenáři Zdislavy seznámit, když byla v roce 2000 opravována věž kostela a v báni byly nalezeny historické dokumenty. A nyní se Sulejovice hlásí opět o slovo.

V neděli 29. září 2002 byl kostel po rozsáhlé opravě interiéru znovu vysvěcen. Slavnost svěcení vykonal generální vikář mons. Karel Havelka a spolu s ním byli u oltáře farář z Lovosic a správce zdejšího kostela P. Antoni Koszmidzek a jeho věrní a nerozluční přátelé – polští kněží – P. Andrzej Grigiel ze Zlonic a P. Edward Walczyk z Kralup nad Vltavou.

Pan vikář ve své promluvě vyzdvihl radostnou skutečnost, že sulejovický kostel je další z opravených kostelů – a doufá, že další budou ještě následovat. Byl potěšen hojnou účastí věřících a bylo by jenom dobře, kdyby všichni nacházeli i nadále radost v účasti na mši svaté v tomto stánku Božím. Poděkoval i P. Koszmidkovi za úsilí vynaložené na náročné dílo.

Je s podivem, jak poměrně malý počet farníků dokázal vzít celou akci do svých rukou. Vybrali mezi sebou tak velkou částku peněz, že plně uhradila náklady spojené s opravou. Děk patří také farníku, který daroval dřevo na okna, ale nechce být jmenován, a firmě Bojko, která okna za symbolickou cenu zhotovila. Řada přípravných a následných úklidových prací byla vykonána svépomocí a je třeba vyzvednout i tu skutečnost, že ruce k dílu dali nejen lidé z obce, ale i z okolí, a to jak mladí, tak i vyššího věku.

Zbývá sice ještě dokončit fasádu, ale to se snad s pomocí Boží a dobrých lidí podaří v dohledné době uskutečnit. Vždyť kostel, zvláště když jde o historickou památku, je kulturní vizitkou obce i přesto, že třeba všichni její obyvatelé nejsou nábožensky orientovaní.

Dobrá věc se podařila a přejeme si, aby i další a další kostely se mohly obnovit a vše bylo k větší cti a slávě Boží.

Milada Veselková

Nová kaple v Tanvaldu Poprvé po letech

Dekretem otce biskupa byla zřízena nová zimní kaple pro farníky tanvaldského farního obvodu, který nyní, po sloučení s bývalým obvodem Smržovka, čítá sedm farností.

Kapli se podařilo přes léto vybudovat z prostorného přístavku při presbitáři kostela sv. Františka v dnešním centru Tanvaldu – Šumburku. V novogotickém klenutém prostoru se nyní nachází oltář sv. Prokopa s obrazem od malíře Klimeše a v oltářním kameni jsou uloženy ostatky sv. Víta.

Ze slavnosti svěcení, která se konala o poutní slavnosti sv. Františka s Assisi dne 4. Října, přinášíme foto, stejně jako z koncertu, kterým byly oslavy završeny.

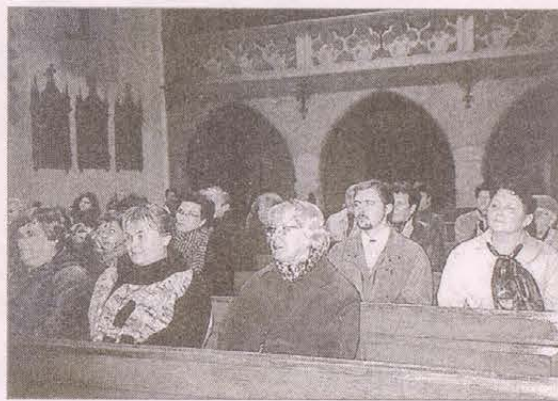
Poprvé po dlouhých desetiletích se podařilo ve vyhořelém kostele sv. Archanděla Michaela ve Smržovce odsloužit poutní mši svatou. Po jarním odstranění lešení v částečně opraveném interiéru jsme s pomocí Boží a farníků vyvezli ze stodoly torza oltářů a instalovali je provizorně pod čistě vymalované kopie barokních omítek.

I když jen na hliněné podlaze, zato za nemalé účasti poutníků z tanvaldského farního obvodu a okolí jsme mohli prožít mši svatou ke cti patrona našeho kostela.

Děk patří především sponzorům a všem, kteří jakkoliv přispívají k pomalé, ale vytrvalé opravě tohoto chrámu Božího.

-MP-

P. Michal Podzimek, šéfredaktor

Charitní dům Jonáš

V úterý 15. října vysvětil otec biskup Josef Koukl v České Lípě v Dubické ulici charitní dům Jonáš.

Tento dům farní charita v České Lípě obdržela od města České Lípy a postupně zde chce vybudovat „dům na půli cesty“ pro ty, kdo vstupují do života s mnoha překážkami – dům pro matky s dětmi v tísní i středisko krizové pomoci.

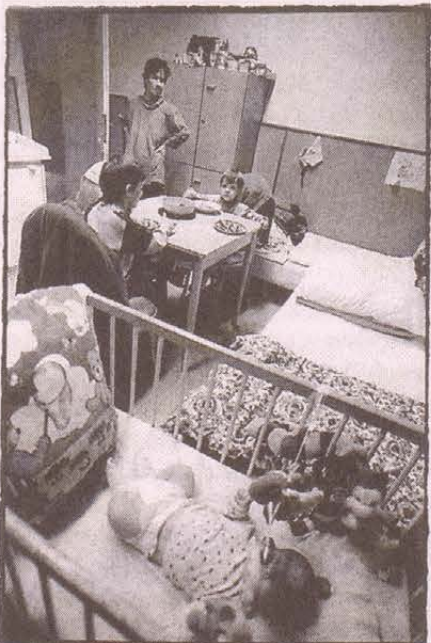
Otec biskup ve svém úvodním slově připomněl biblickou osobu Jonáše, který postupně poznával, jaká je jeho životní cesta a co má na té cestě vykonat pro druhé.

Je určitě Božím záměrem, abychom si pomáhali navzájem a snažili se přispět ke šťastnému životu všech potřebných bez rozdílu jejich vyznání a názorů.

Je třeba ocenit úsilí městského úřadu v České Lípě i vedoucí pracovnice domu Jonáš paní Štěpánky Keckové. Děkujeme také všem, kdo usilují o vytvoření hezkého, rodinného prostředí v domě, kdo se účastnili úklidových prací nebo přispěli sponzorskými dary.

Přejeme domu Jonáš dobrý start do práce pro lidi v tísní.

Anežka Zdislava, Česká Lípa

Ilustrační foto „V postýlce a u stolu“ – Pavel Kusala

Chomutovští v Bohosudově

 Každoroční děkovnou poutí k Panně Marii Bolestné do Bohosudova vykonali v den její slavnosti, 15. září, chomutovští farníci.

Zač se každý rok děkuje?

Na konci jedné z válek, jejichž následky obyvatelé Chomutova během posledních staletí pocítili, se v okolí města šířil mor. Lidé slíbili, že pokud se černá nemoc zastaví před městskými branami, rok co rok budou poutovat do šedesát kilometrů vzdálené bohosudovské baziliky, aby tak mohli alespoň částečně vzdát díky za mocnou přímluvu a prosit o další ochranu.

I v letošním roce vypravila farnost autobus doprovázený několika osobními auty. Slavné mši svatě předcházela pobožnost křížové cesty v ambitech lemujících baziliky. Poté již mohl z kůru zaznít chorální introit z Janova evangelia Stabant iuxta Crucem Jesu (Stály u kříže Ježíšova). Před evangeliem potom nechyběla ani obligatorní sekvence Stabat Mater dolorosa (Stála Matka zarmoucená), tak oblíbené téma mnoha hudebních skladatelů.

Chomutovský arciděkan P. Jan Kozár, hlavní celebrant slavné liturgie, ve své homilii vyzdvihl zásluhu Bolestné Matky v dějinách spásy. Jeho slova doplnil chomutovský chrámový sbor skladbou Adama Michny z Otradovic Stála Matka litující.

Tato akce mně opět ukázala, že smysl poutí během posledních let nevyčpěl. To jen naše lenost nám zabraňuje, abychom se jich účastnili ještě ve větším počtu.

jns

Řehoř Czerny

Dnes vás, milí čtenáři, seznámíme s dalším knězem, tentokrát panem kaplanem ve farnosti Litvínov u Mostu. V této farnosti zpravidla začínají své působení polští kněží, kteří pak působí po celé naší rozsáhlé diecézi. Tak tomu je i v případě P. Řehoře Czerného, který byl vysvěcen poměrně nedávno:

Grzegorz, můžeš říci něco o sobě, o své rodině?

Jsem kaplanem v Litvínově. Je mi 30 let. Narodil jsem se v Polsku. Pocházím z věřící rodiny a mám dva mladší bratry a sestru. Za hodně vděčím zvláště své mamince, která se starala o náš náboženský život. Ona mě učila lásce k Pánu Ježíši a k jeho matce Panně Marii. Panna Maria vede nějakým zvláštním způsobem i moje působení v litoměřické diecézi.

Jak ses dostal až do Čech z Polska?

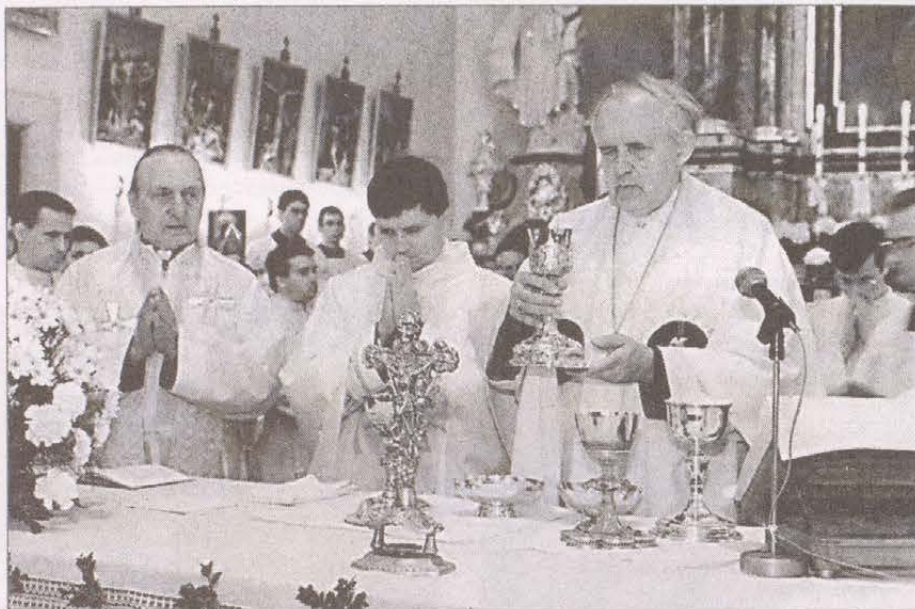
Kdyby mi někdo před 10 lety řekl, že budu misionářem v Čechách, asi bych se hodně smál. Ke kněžství mám cestu zvláštní. Na začátku jsem byl řeholníkem, dominikánem a v řádu jsem slyšel o misiích, ale až někde v Japonsku nebo Číně. Někdy bratři zmiňovali i Čechy. Uvažoval jsem občas o misiích, ale říkal jsem si, že v mých podmínkách to není reálné. Najednou, v roce 1998, se to stalo skutečností.

Při křtu jsem dostal druhé jméno Vojtěch, a to možná naznačilo moji cestu. Sv. Vojtěch přece pocházel z Čech a pravděpodobně způsobil, že i já jsem se dostal do České republiky.

Jak to probíhalo?

Měl jsem kontakt na patera Józefa Szeli-gu. Navštívil jsem ho v Libochovicích, kde dnes působí. Provedl mě po svých farnostech. Setkali jsme se i s otcem biskupem. A toto setkání na mne hodně zapůsobilo. Potom jsem se rozhodl být misionářem v litoměřické diecézi.

Okolo 20. září jsem přijel do Libochovic. Učil jsem se český jazyk. Pak mi otec biskup Josef svěřil Třebenice, kde jsem působil jako pastorační asistent až do jáhenského svěcení v květnu 1999. Potom mě otec biskup Koukl poslal do Litvínova. O Litvínově jsem věděl, že to je někde na severu, na hranici s Německem a že tam je starý kněz, P. Vinduška.

Řehoř Czerny je polský kněz působící v Litvínově

Do Litvínova jsem nastoupil 1. srpna 1999. Třináctého května 2000 jsem zde přijal kněžské svěcení a byl jsem ustanoven kaplanem. Snažím se především pomáhat panu děkanovi v pastoraaci: při vyučování náboženství, při přípravě na křty a svatby a při pohřbech. Od 15. září 2001 jsem po O. Čuříkovi také administrátorem farností Horní Jiřetín, Malý Haj, Nová Ves, Brandov, po P. Čuříkovi.

Chtěl jsi být vždy knězem?

Od malička. Dědeček mi vyprávěl, že když jsem byl malý, chodil jsem po polích a lidem, kteří tam dělali, jsem povídal o Pánu Bohu. K tomu jsem se hrdě hlásil i v základní škole. Když se přiblížila maturita, maminka už mě viděla na studiu práv. Když jsem jí řekl, že jsem se rozhodl vstoupit do dominikánského řádu, byla překvapená, a potom ještě jednou, když jsem šel do Čech.

Proč zrovna dominikáni?

Dominikáni se mi líbili svou kazatelskou činností a vzděláním. V Polsku dělají kva-

litní teologii. Meditovat o Bohu a pak předávat tuto zkušenost lidem, to je hlavní heslo řádu dominikánů. Také mě zaujala jejich úcta k Panně Marii, k růženci. Zkrátka zdravá mariánská zbožnost.

Uvažoval jsem o dalším vzdělání. Chtěl jsem se zabývat mariologií, dogmatikou, dějinami. Svoji diplomovou práci jsem věnoval papeži Řehořovi VII.

Když se dívám z perspektivy času na řeholní období, vidím, že mi dalo základ pro moji kazatelskou a pastorační činnost. Jsem Bohu vděčný za tuto zkušenost.

Jak to máš daleko domů?

Moje vesnice Strzegocie se nachází na jihu Polska, v tarnovské diecézi, asi 800 km odtud. Tam jsem vyrůstal, chodil do školy. Odtud jsem jezdil do Krakova k dominikánům, potom na studia. Toto místo rád navštěvuji aspoň dvakrát do roka.

Byla to pro tebe hodně velká změna?

Měl jsem to možná lehčí, protože jsem byl v řádu, a ne v semináři. Nebyl jsem

tolik zvyklý na polské farnosti. Pro kněze, který byl nějaký čas kaplanem v Polsku a měl hodně dětí a mládeže na náboženství, to může být těžké. Pater Szeliga z Libochovic mě na to připravoval.

Jak vidíš život církve v Čechách?

Myslím si, že my Poláci se od ní můžeme hodně naučit. Být tady křesťanem je hrdinství, protože prostředí kolem je cizí. Věřící tu mají větší zájem o dění ve farnosti. Laici se víc angažují ve farnosti, hodně se snaží pomáhat kněžím. Ti, kteří chodí do kostela, to berou vážně. V Polsku chodí někteří ze zvyku. Něco ukázaly poslední volby, kdy vyhráli postkomunisté. Víra jako by nezasahovala do života, do morálky.

Co by nám prospělo ze zkušeností církve v Polsku?

Já se hodně učil od dominikánů. Měli veliký vliv na mládež. Pořádali setkávání, noční adorace, bdění, vigilie seslání Ducha svatého. Měli vždy koncepci. Důraz kladli na liturgii. Například svatý týden připravovali téměř měsíc a bylo to vidět. Zaplněný kostel. Lidé se na ni těšili. Potřebujeme větší důraz na liturgii. Více ji vysvětlovat...

Rozhovor připravil P. Josef Hurt, Most
jazyková úprava redakce

Nová vinice Páně Muselo to být?

Není to ani čtvrt roku, co se zcela naplněný autobus libereckých věřících vydal do Litoměřic podívat se do svatoštěpánské katedrály na svého jáhna, který ten den přijal z rukou otce biskupa kněžské svěcení. Již tehdy se celá liberecká farnost začala těšit na svého nového mladého kaplana, který zde započal svou dobrou práci na vinici Páně už při své jáhenské praxi.

Jeho příchodem svítla liberecké mládeži naděje, že zde konečně budou mít mladého kněze ze své farnosti, který by se jim věnoval.

Již jako jáhen započal dobré dílo uspořádáním a zprovozněním tolik potřebné farní knihovny v nové budově libereckého arciděkanství. Pravidelně se začal také scházet s mládeží, která si ho brzy velmi oblíbila. Také ostatní farníci byli prací mladého kněze nadšeni.

Nikdo však netušil, že se zakrátko budeme muset s naším novoknězem, který tak nadějně vykročil do svého kněžského života, loučit. Proto když minulý týden na konci nedělních bohoslužeb oznámil svůj neočekávaný odchod se slovy, že se ho otec biskup rozhodl poslat na jinou vinici

Páně, přišlo to celé farnosti velice líto a pro mnohé to znamenalo veliké zklamání. Muselo to být? Vždyť nejživější farnost v litoměřické diecézi – Liberec – po třinácti letech svobody dostala konečně

svého novokněze, který zde byl již tolik zapotřebí, a nyní ho opět ztrácí.

Sluší se poděkovat otci Aloisi Hegerovi za jeho čas, který nám věnoval, za jeho kázání, kterými dokázal člověka povzbudit, za to, že se jako kněz nestyděl vzít do ruky rýžák a drhnout podlahu, jak tomu bylo před otevřením Křížového kostela, ale hlavně za to, že probudil usínající libereckou farní mládež.

O tce Aloisi, jistě každý z nás jednotlivě bychom vám chtěli popřát na vaší nové vinici mnoho dobrých kroků, tak jako v naší farnosti, ale především ducha vytrvalosti a mnoho Božího požehnání do Vašeho dalšího konání.

farnost sv. Antonína Velikého, Liberec

Novinky z Bozkova

Bozkovskou třetí poutí 8. září končí hlavní poutní období u Královny Hor v Bozkově. Během posledních dvou let došlo k velkým změnám v interiéru našeho poutního chrámu. Loni byly dokončeny všechny restaurátorské práce v presbytáři i v lodi kostela. V letošním roce svítí do kraje nová měděná krytina věže.

Po šesti letech odešel od nás a z tohoto krásného poutního místa duchovní správce P. Jan Jucha. Zůstává po něm veliký kus práce, a to nejen na kostele a na faře. To jsou věci jen materiální, ale jeho úsilí na poli duchovním se projevilo vyšší návštěvností při bohoslužbách. Celkově byl P. Jucha oblíbený mezi lidmi. Uspořádal také četné poutní zájezdy nejen do tuzemska, ale i do zahraničí. Byl to zájezd po stopách sv. Vojtěcha do Polska, Lurdy, La Saletta ve Francii, Fa-

tima a Santiago de Compostella v západním Španělsku.

Otec Jan od prvního září působí v Mělníku. Slíbil, že na Bozkov nezapomene a občas se objeví. Je pochopitelné, že šest let zanechá na každém svou stopu, tím spíše na knězi. Farnost, kterou nyní povede otec Kryštof (Krzysztof Mikuszewski), bude na otce Jana vzpomínat v modlitbách a bude se těšit, že ho bude moci v Bozkově občas přivítat.

Farníci z Bozkova

Znovuvysvěcení chrámu sv. Kříže v Liberci

Každý, kdo byl někdy v Liberci, si všiml dvou kostelů v centru města, které jsou blízko sebe. Kostel svatého Antonína Velikého a dlouhá léta uzavřený kostel svatého Kříže.

Když se ještě za totality podařilo tehdejšímu vikáři P. Josefu Dobiášovi dát křížovému kostelu nový venkovní kabát, byl to jistě na tu dobu veliký úspěch, ale interiér kostela byl stále ponurý a smutný. Když přišel do Liberce nový arciděkan P. František Opletal, čekal ho nelehký úkol dát křížovému kostelu veselejší tvář, ale hlavně zajistit, aby opět sloužil svým účelům – bohoslužbám. A tak byl kostel zhruba před osmi lety uzavřen a začalo se s opravou jeho interiéru.

Stropní fresky i oltáře byly dvakrát přemalovány, teprve pod nimi byly nalezeny fresky původní, a to z roku 1761. Ty nechal pražským malířem Spitzerem namalovat děkan Kopsch, který položil (1753) základní kámen dnešnímu kostelu a také první liberecké knihovně, která je nad

sakristií. Kostel byl nově vymalován a byly zrestaurovány boční oltáře a nakonec i hlavní oltář do původního světlešedého mramoru, vše bylo nově pozláceno, jen na dva boční oltáře již peníze nezbyly.

V sobotu 14. září, v den pouti křížového kostela, byl po dlouhé době čekání slavnostně otevřen.

Slavnostní pontifikální mši svatou sloužil otec biskup Dominik Duka z Hradce Králové za přítomnosti generálního vikáře P. Havelky, kanovníka A. Baláže, vikáře T. Genrta a libereckého arciděkana P. Františka Opletala. Biskup Duka ve svém kázání mimo jiné zdůraznil, že se nemáme bát kříže.

Tento jediný barokní kostel v Liberci by nemohl být otevřen a rozzářit se novotou, kdyby nebylo finanční pomoci z ciziny, hlavně ze Švýcarska a Německa. Velkou měrou se na financování oprav kostela podílel také okresní úřad v Liberci, ale i sami liberečtí věřící.

Michal Olekšák, Liberec

Petrova kaple

Není snad místa podél našich silnic, kde by automobilista nepotkával kříž, jindy zas jiné označení skonu účastníka silničního provozu příčinou dopravní nehody. Nemálo mladých lidí odchází ze světa právě zde – na silnicích. Ještě v nedávné minulosti bylo příčin úmrtí v přírodě podstatně méně a lidé odcházeli spíše při přírodních katastrofách, jindy násilnou smrtí nebo při práci. Byla to úmrtí spíše výjimečná, proto i nejbližší příbuzní a přátelé věnovali místu skonu větší pozornost. Většinou jejich připomenutí skonu stavbou památníku vycházelo z úcty k Bohu, jehož řízením odešel člověk. Taková sakrální stavba, největší pomníček Jizerských hor se nachází v Radčicích na okraji Liberce, poblíž nejstarší poutní cesty do Hejnic.

Údajně zcela zdrav odešel sedlák Petr do nedalekého lesa za prací, domů se však už nevrátil. Na zpáteční cestě podle

hl zákeřné nemoci. V roce 1680 zde zemřelo údajně 28 obyvatel a sedlák Petr byl mezi nimi. Tak popisuje skon radčického sedláka kronikář. Příbuzní na místě skonu pak ke cti a chvále Boží postavili kapli a nazvali ji Petrovou.

Její osudy nebyly nijak slavné. Z kaple se za léta, ač byla několikrát renovována, staly bezútesné ruiny. Jejich vzhled už žádnou kapli nepřipomínal. Nač také, Petr byl zřejmě Ně-

mec a ti se museli po roce 1945 vystěhovat. Pro Čechy kaple ztratila jakýkoliv význam, proto její chátrání nikomu nevadilo. Ostatně nešlo o nějakou zvláštní památku. Spíše byla ohyzdnou hromadou cihel, kazící vzhled krajiny.

V roce 1995 se o historii kaplička začal zajímat pražský majitel nedaleké chaty pan Michael Melíšek. Po půl roce byla kaple 22. října znovu vysvěcena. Akademická malířka Věra Brázdová spolu s panem Pavlem Brázdou z Prahy namalovali obraz Panny Marie, kapli postavil zednický mistr František Růžička ze Znojma, mříž vykoval kovářský mistr Jaroslav Sobotka z Liberce, architekt František Svoboda z Prahy vypracoval projekt a pomáhal i Michael Kořán z Prahy. Kapli vysvětil liberecký arciděkan

P. František Opletal za účasti ruprechtických bratrů františkánů, zpíval pěvecký sbor a na závěr hrála dechovka i k tanci. Bylo i pohoštění na chalupě pana Melíška (jak popisuje tehdejší oslavu pan RNDr. M. Nevrlý v časopise Jizerské hory).

Tolik úsilí kvůli obyčejné kapličky, tolik lidí jen kvůli jakémusi obrázku! Až půjdete kolem, zastavte se a poděkujte všem těm, kteří k oslavě Panny Marie kapli obnovili a svým úsilím připomenuli existenci Boží. Kaple není jen obyčejnou sakrální památkou, předmětem estetického prožitku, je pokladem duchovního bohatství odkazu našich předků, byť to nebyli Češi. O to je úsilí všech, kteří kapličku zvelebili, významnější.

-mt-

Svatomichalské slavnosti

Jako každým rokem připravila farnost a děkanství Litvínov společně s městem Svatomichalské slavnosti. Dne 29. září sloužil jako hlavní celebrant slavnou mší svatou novokněz P. Petr Fadrhons s doprovodem mosteckého pěveckého sboru s názvem Sancti Venceslai Cantores.

Po mši svaté byla zájemcům umožněna prohlídka kostelní věže, do níž byly před rokem pověšeny dva zvony, o kterých jsme informovali v tomto časopise minulý rok. O svatomichalských slavnostech se již tradičně v blízkosti kostela konají různé akce, jako například dobový jarmark, předvedení uměleckých řemesel, vystoupení historického šermu, koncert sboru gymnázia a další programy.

Zakončení obou svátečních dní se konalo opět v kostele – účinkoval Miss Jazz – Jaromír Hrdlička se studentským Big Band ZUŠ Chudeřín.

Chci tímto příspěvkem poděkovat všem věřícím a občanům města za důstojné oslavy svátků sv. Václava a sv. Archanděla Michaela.

Anděla Karlíková, Litvínov

Otec biskup po mši spojené se svěcením kostela sv. Vavřince v Tatobitech

Tatobity světily kostel sv. Vavřince

V polovině srpna přivítali farníci Tatobit a okolí otce biskupa Koukla, který 11.8. posvětil opravený kostel sv. Vavřince. O jeho renovaci v loňském roce se zasloužila Nadace pana Bohuslava Horáčka.

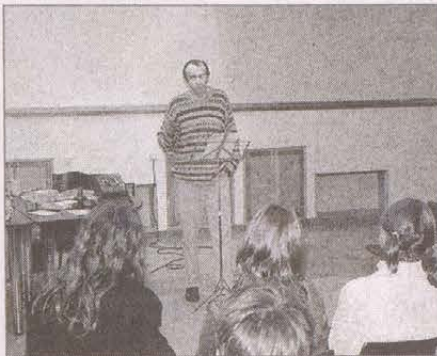
Farníci tak také poděkovali Bohu za duchovního správce P. Klementa Ruisla, jehož zásluhou tatobská farnost žije.

Josef Šírek

Volavec – Rovensko pod Troskami

Farnost Vratislavice nad Nisou pořádá:

Přednáška Tomáše Řeháka

Pátek 8. 11. 2002 od 18.00 – téma Služba nemocným

Divadelní vystoupení Gabriela Částka

Neděle 17.11.2002 od 18.00 divadelní představení jednoho herce Miroslava Gabriela Částka – Citadela

Obě akce probíhají ve farním sále Kaple Vzkříšení ve Vratislavicích nad Nisou
Akce probíhají v rámci programu MOSTY za finanční podpory Libereckého kraje

Mcelská pouť za duše v očistci

Farní úřad Mcely oznamuje, že dne 9. listopadu 2002, tedy druhou sobotu v listopadu, se koná ve Mcelích v 10.00 hod. ve farním kostele Sv. Václava mše svatá obětovaná za duše v očistci.

Srdečně zveme všechny k Panně Marii, abychom společně s ní vyprošovali duším v očistci POKOJ a RADOST věčného života s Pánem Ježíšem Kristem v nebi.

Společný odjezd od hlavního nádraží v Nymburku autobusem cca v 8.45 hod.

VS

Vintířovská pouť

Z odlehleho kouta naší diecéze nám přišel milý příspěvek, který nás jistě svým obsahem vrátí do atmosféry letošního horkého léta a poutí.

Vintířovská pouť, která se slaví první neděli v červenci, bývala dříve velice slavná. Hojná procesí z okolních vsí vždy spěchávala na Vintířovský vrch k Panně Marii Pomocnici.

Komunističtí pohlaváři tuto pouť zakázali s odůvodněním, že se při ní děje sraz „sudeťáků“. Kaple pak chátrala a jistý z ředitelů Státního statku Vintířov chtěl přebudovat kapli na porodnu prasnic. K tomu naštěstí nedošlo a zesnulý otec P. Tomáš Pirný pak zde a v Radoticích pravidelně sloužoval mše svaté, pochopitelně ale bez procesí.

Vznik této obnovené tradice pochází z dávného baroka. Když v roce 1713 řádil v Čechách mor, zasáhl i Mašťov a okolí. Tehdy se místní občané zavázali, že za odvrácení morové nákazy budou vždy 2. července – tedy na svátek Navštívení Panny Marie (podle tehdejšího liturgického kalendáře) – pořádat procesní a děkovné procesí.

I když byly později snahy přesunout tuto pouť na nejbližší neděli, aby se nezanedbávala práce, rozhodli tehdejší radní v roce 1764, že se bude po věky sloužit přesně na tento den mše a „budou se vykonávat jen nezbytné čelednické práce.“

Jelikož není známo, zda bylo toto nařízení někdy v pozdějších staletích zrušeno, rozhodli jsme se s otcem Josefem Čermákem z Kadaně, že budeme tuto znovuobnovenou pouť slavit přesně podle tradice.

A není to jen jedině navazování nebo pokračování náboženských tradic v naší farnosti. S otcem Josefem Čermákem obnovujeme i místní kříže, jako například ten letošní dřevěný přímo v Mašťově, který jsme nedávno jedno nedělní odpoledne posvětili za zpěvu písně „Svatý kříži, tebe ctíme“...

Václav Kytl, Mašťov

V Oseku byl slavnostně otevřen azylový dům

(OSEK, OKR. TEPLICE) Azylový dům Osek byl 20.9. dopoledne slavnostně uveden do provozu. „Azylový dům bude sloužit pro přechodné ubytování lidí v osobní a sociální nouzi. Kromě střechy nad hlavou jim nabídne i pomoc při řešení problémů, do kterých se může dostat každý z nás,“ řekla při zahájení Eva Čenkovičová, ředitelka Oblastní charity Most. Oblastní charita Most je provozovatelem oseckého domu pro sociálně slabé, který má za symbolickou jednu korunu ročně pronajatý od města Osek.

Při slavnostním zahájení požel domů, jeho personálu a obyvatelům litoměřický římskokatolický biskup Josef Koukl. „Víra se nemůže projevat jen slovy, víra se projevuje láskou k bližnímu,“ zdůraznil v promluvě biskup.

Azylový dům má zatím k dispozici pro ubytování šest dvoulůžkových a jeden třílůžkový pokoj a jeden jednolůžkový pokoj „pro problematického klienta“. Od listopadu bude v provozu ještě noclehárna s osmi lůžky pro bezdomovce.

Již dnes žije v azylovém domě osm klientů. První z nich, pan Stanislav, se do domu přistěhoval před měsícem a pomáhal při úpravách okolí domu. Bydlení si velmi pochvaluje. „Je to tady dobrý, až na ty přísný řády, v deset musí být klid, ale to je v pořádku,“ říká. Přijatelný mu připadá i denní padesátikorunový poplatek za ubytování. „Sedmnáct stovek za měsíc, to jde,“ uznale přikyvuje.

Za pravdu mu dává i paní Olga, která se s manželem přistěhovala do azylového domu teprve před týdnem. „Jen bych potřebovala mít na pokoji vlastní ledničku,“ přeje si.

„Každý klient má zatím k dispozici uzamykatelnou skříň a postel, další vybavení dostaneme až koncem září nebo začátkem října,“ vysvětluje vedoucí domova Andrea Salačová. Ke zdržení při vybavení domu došlo kvůli povodním a následné likvidaci škod, na které se Charita podílela.

S vybavením domu pomůže také Německý Červený kříž z hornolužického Budyšína (Bautzen, SRN).

Klienti si v domě sami vaří ve společné kuchyňce, společně jsou rovněž umývárny a sociální zařízení. Ubytovaní je poskytováno na jeden rok.

Azylový dům sídlí v objektu bývalé fary (v ulici K. H. Borovského v sousedství kostela), kterou městu pro tento účel darovalo litoměřické biskupství. Město Osek provedlo nákladem téměř čtyř milionů korun rekonstrukci zchátralé budovy z roku 1855 a pronajalo ji za symbolický poplatek

Oblastní charitě Most. „Zkušenosti Charity jsou zárukou, že zařízení bude provozováno na náležité úrovni a každému, kdo sem přijde, bude pomozeno,“ uvedl v promluvě osecký starosta Miroslav Kulhan.

Slavnosti se zúčastnila rovněž ředitelka Diecézní charity Litoměřice Růžena Kavková, prezident Diecézní charity Litoměřice Milan Bezděk, viceprezident DCH Litoměřice Josef Hurt, zástupci města Osek a delegace Německého Červeného kříže z Budyšína, kteří přivezli humanitární dar (lůžkoviny a květiny) a přislíbili další pomoc při vybavení domu.

Jan Oulík, tiskové oddělení SČKCH

- ✦ První obyvatel azylového domu pan Schmidt ✦ Žehnání azylovému domu ✦
- ✦ Kapacita domu je zatím 16 osob

Kontakt: Oblastní charita Most, O. Jilemnického 2451

Diecézní dům kardinála Trochty Litoměřice

Většina akcí center se koná
**V DIECÉZNÍM DOMĚ
 KARDINÁLA TROCHTY**
 bývalý teologický konvikt
 Komenského 4, 412 01 Litoměřice
 Telefon 416 732 077

Katechetické středisko

Dětská výtvarná soutěž

Téma: *Ježíšova podobenství*

(Výběr podobenství je na katechetovi).

Kategorie: 5–7 let (předškolní), 8–11 let (1. stupeň), 11–15 let (2. stupeň), mládež

Termín: 1. 10. 2002–30. 4. 2003 (Výhodnocení soutěže proběhne v červnu 2003)

Technika: libovolná (malba tužkou, barvami; modelování; vystřihovánky).

Dílka označená jménem, příjmením, bydlištěm a datem narození autora posílejte na adresu katechetického střediska.

Osnovy pro náboženství na středních školách

Pro potřeby litoměřické diecéze byly vytvořeny Osnovy pro výuku náboženství na středních školách. Obsahují učební látku pro 4 ročníky SŠ s předpokládanou časovou dotací 40 vyučovacích hodin za školní rok (tj. 1 hodinu týdně). Osnovy, které si můžete vyžádat na KS, byly schváleny 26. 8. 2002 otcem biskupem, a vstupují tedy od letošního školního roku v platnost.

Nabídka učebnic a pomůcek.

Na KS jsou k dostání následující materiály Z rakouské řady: 2. třída (učebnice, metodika), 4. a 5. třída (učebnice, metodiky, listy), 6. a 7. třída (učeb., metod.), 8. a 9. třída (učeb.).

Z řady vydané Ostravsko-Opavskou diecézí je to metodika a listy pro 1., 2. a nově také pro 4. třídu.

Dále je zde možné zakoupit učebnici a metodiku pro 1. třídu (autor Jiří Kaňa); učebnici, metodiku a pracovní listy pro 3. třídu (je zaměřena na přípravu k první sv. smíření a sv. přijímání).

Z dalších pomůcek vybírám:

Rozsévač vyšel rozsévat – katecheze k textům Nového Zákona (autor J. Šelinka; 91 Kč)

Svatost smíření (autor J. Brtník a Z. Nečasová; 35 Kč)

Omálovánky: Bible – SZ (15 Kč); Bible – NZ (15 Kč); Desatero (12 Kč)

Program sexuální výchovy dětí předškolního věku (nakl. Portál; 29 Kč)

Diecézní setkání katechetů

V sobotu 16. listopadu 2002 se v Litoměřicích uskuteční **diecézní setkání katechetů**. Setkání se zúčastní i otec biskup. Během dne vás čeká mnoho zajímavých věcí (včetně oběda), které mohou přinést vzájemné obohacení. Jste proto všichni, katecheté i kněží.

Začátek programu v 9.30 h v Kulturním domě (Husova 2382) v Litoměřicích

Centrum pro mládež

Kurs Animátoři 1

Dvouletý kurs (5 víkendů v roce) pro všechny mladé lidi, kteří jsou zapojeni nebo do budoucna se chtějí více zapojovat v činnosti ve farnosti. Témata budou např. sebezpoznaní, sebezpřijetí, komunikace, metodika vedení společenství, církev, prožívání liturgického roku...

1. víkend: 22. – 24. 11. 2002 v Diecézním domě kardinála Trochty

Zájemci starší 16 let včetně se mohou hlásit do 15. 11. na adrese DCM.

Přednáška Tomáše Řeháka

Farnost Vratislavice pořádá přednáškový večer Tomáše Řeháka (ředitel ACET ČR) na téma: **SLUŽBA NEMOCNÝM**

Kdy: V pátek 25. 10. 2002 od 18 hodin

Kde: Ve farním sále ve Vratislavicích n. N. Vstup zdarma!

Bližší informace na tel. 485 160 625 nebo <http://farnost-vrat.hyperlink.cz>

Víkendovka pro mládež

Kdy: 15. – 17. 11. 2002

Kde: na faře v Mladé Boleslavi

Téma: Hledání Boží vůle

Hosté budou hovořit o partnerských vztazích. Zájemci se mohou hlásit do 8. 11. na adrese DCM.

Daniela Nešporová

**Diecézní centrum mládeže, Komenského 4, 412 01 Litoměřice.
 Tel. 603 452 001, daniela.dcm@worldonline.cz**

Přečtěte si...

Grün, Anselm: Škola odpuštění, Karmel 2002, 89 Kč

Kniha má podtitul *Cesty ke smíření* a celá vlastně pojednává o této cestě ke smíření, která vede přes odpuštění a odpuštění. Tuto knihu nelze číst rychle a povrchně.

Jones, Kathleen: Velké ženy duchovní tradice I, Karmel 2002, 129 Kč

V této knize se můžeme setkat se světicemi nejrůznějších dob, zemí, kultur a povolání. Počet svatých žen na světě, jejichž činy byly zaznamenány a církví uznány, je menší než počet mužů. Je to tím, že ony žily spíše skryty před veřejností a téměř výhradně o nich psali muži.

Zukić, Tereza: Zastav se!, Karmel 2002, 119 Kč

Před nedávnem vydali karmelitáni této autorce knížku *Skateboard Boží* a dnes máme před sebou dopisy, které sestra Tereza píše malým i velkým, papeži a biskupům, dokonce i Pánu Bohu a jeho pozemskému personálu. Je to knížka, z níž vyzařuje upřímná radost z církve a velké zaujetí pro ni.

Dobré slovo na každý den 2003, Karmel 2002, 79 Kč

Nástěnný trhací kalendář; uvedeno liturgické čtení, církevní kalendarium a citát na každý den.

Post, Melville Davison: Doomdorfova záhada, Kalich 2002, 209 Kč

Hlavní postavou těchto detektivních příběhů je strýc Abner, vysoký, ramenatý muž puritánského ražení. Ve veškerém svém počínání se řídí Biblií a podobně jako Otec Brown u G. K. Chestertona i on řeší vše s pomocí Boží a až zázračně rychle najde viníka a pak sám rozhodne, či spravedlnosti ho přenechá.

Plíšek, Pavel: Lásku a kašel neutajíš, Tiskárna Havl. Brod 2002, 114 Kč

Úvahy mladého kněze o tom, kde a jak se láska skrývá a proč se lidé s ní tak sponťámně a houfně mýjejí. Říká, že lidská bytost je natolik vznešená, nakolik je otevřená lásce.

Cyrlometodějský kalendář 2003, Kat. týdeník 2002, 75 Kč

Znovu vychází oblíbený kalendář na čtení, tentokrát se schematismem české katolické církve; jsou zde uvedena všechna potřebná nová telefonní čísla.

Diář s liturgickým textem 2003, Paulinky 2002, cena neuvedena

Vedle svátků, památek a slavností církevních a světských naleznou se zde liturgická čtení na každý den, příslušné liturgické barvy a responsoria žalmů. Na každý týden je zde verš z evangelia či z nedělní liturgie. Jsou zde i některé modlitby světců – jako sv. Augustina, sv. Ignáce z Loyoly a jiných.

Charvátová, Kateřina: Dějiny cisterciáckého řádu v Čechách, Karolinum 2002, 350 Kč

Kniha je vlastně druhým dílem rozsáhlejšího projektu, který se zabývá působením jednoho z nejvýznamnějších mnišských společenství středověké Evropy v českém prostoru. Čtenář má zde možnost seznámit se s cisterciáckými kláštéry – Vyšší Brod, Zlatá Koruna, Sváté Pole, Zbraslav a Skalice a se ženskými kláštéry v Pohledu a Sezemicích.

-mela-

Karmelitánské knihkupectví
(Knihkupectví Jonáš)
Mírové náměstí 15
412 01 Litoměřice
Tel./fax: 0416/73 24 58

POZDRAVENÍ – DUŠE POHLAZENÍ

Milan Turek
Liberec**Křesťanských pozdravení je mnoho a ještě více se jich používalo v minulosti**

Pochválen zaznívalo nedbale z mnoha úst, uctivě bylo vysloveno *Pochválen buď Pán Ježíš Kristus* a odpovědí bylo: *Až na věky věků. Amen.* Sundání čepice, klobouku, beranice bylo běžné pro každého mužského, který šel kolem kostela, kříže nebo svatého obrázku či sochy. V kostele a na hřbitově to bylo samozřejmostí. Ženy a děvčata svá pozdravení vyjadřovaly pokřizováním.

Jarní počasí nebylo zrovna moc přívětivé, když jsme kdysi šli ze školy. Loudali jsme se po chodníku, i když po silnici z kostek jen sem tam přešel nějaký povoz nebo motorka. Rychlým krokem se k nám přiblížil pan farář s doprovodem ministrantů v komžích a zehnal nám monstrancí. Poklekli jsme na blátivou zem a bili se v prsa. Bylo to dávno a od té doby jsem už nikdy neviděl velebníčka kráčet s Nejsvětější svátostí k nemocnému.

V dědině děcka zdravila na potkání každého dospělého. Stejně zdravila i při vstupu do jakékoliv místnosti, snad s výjimkou vždy hlučné hospody. Zvláštní pozdravení platilo pro kmocháčka a kmotřenku, svědky při křtu, což nemuseli být příbuzní, ale třeba sousedi. K jejich pozdravení patřilo i políbení ruky, ale to už nebývalo tak obvyklé.

Křesťanský pozdrav zazníval důvěrněji z úst příbuzných, blízkých a přátel. Býval doplněn stiskem ruky, objetím, polibkem nebo také jen slovním doprovodem *Vítajte u nás* či prostým *Vítaj*. K tomu ještě mohlo následovat vyjádření určitého druhu úcty oslovením příchozího jako tetičko, strýčku, pane učitelí nebo i kamaráde. Teple zaznívalo i vyslovení křesťanského jména Francku, Jožko, Kačko, Růženko vzápětí po pozdravení. Někdy bývalo oslovení i vulgárnější jako tato, strýcu, stafo. Ale ani to nebývalo vý-

razem hanobením, spíš šlo o vyjádření ne zrovna nejvhodnější nálady či nepříjemné situace. Zvlášť uctivě se vyslovovaly názvy osob srdci nejbližších mamko, maminko, stařenko, taťko, bratře.

Pozdrav nebyl jen letným oslovením potkávavších se. Byl v určitém momentě i laskavým uvedením ke společnému stolu, ke společné práci. Byla to společná modlitba před jídlem, ráno před vyučováním ve škole, nebo před zahájením práce. Křesťanské pozdravení bylo v ústech věřících od ranního vstávání až po večerní uléhání. Jménem Kristovým se začínalo každé dílo a okolojdoucí pozdravil ty, co pracovali, oslovením *Pomáhej Pán Bůh*, volněji *Pomož Pánbu, Pomož*.

Při vstupu do kostela přibýlo k sundání pokrývky omočení prstů pravé ruky ve svěcené vodě, pokřizování a pokleknutí. Pokleknutím, případně i pokřizováním se

Něco pro vzdělání nebo připomenutí...

A máme zde další otázky pro vzdělání malých i velkých, mladých i starých křesťanů. Pokud si zalistujete v časopise, na jiném místě najdete správné odpovědi z tohoto i z minulého čísla. Hodně zdaru a příště budeme pokračovat písmenem „C“

30. Babylón:

- a. město na Eufratu
- b. město v zemi Kanaán
- c. křesťanská hudební skupina pojmenovaná podle biblického města

31. Babylónská věž:

- a. výmysl biblického spisovatele
- b. stupňovitá věž, kterou Arabové nazývají Zikkurat
- c. věž, kterou stavěli Izraelité v tzv. babylónském zajetí

32. Balzám:

- a. surovina na výrobu kadidla
- b. olej, jímž se uděluje svátost nemocných
- c. součást křížma

33. Barabáš:

- a. jeden z apoštolů
- b. buřič v Kristově době
- c. starozákonní prorok

34. Barnabáš:

- a. apoštol
- b. jeden z učedníků Krista
- c. buřič, kterého propustil Pilát

35. Bartoloměj:

- a. světec z 11. století
- b. žák sv. Cyrila a Metoděje
- c. apoštol

36. Baruch:

- a. slepec uzdravený Kristem
- b. starozákonní prorok
- c. řeka v Palestině

37. Benjamin:

- a. bratr Mojžíše
- b. nejmladší syn Jákobův
- c. apoštol

38. Betlém – pocházel z něho:

- a. Jan Křtitel
- b. král Šalomoun
- c. král David

39. Betlém má dnes obyvatel:

- a. 1000
- b. 8000
- c. 17000

40. Betlém - znamená:

- a. vesnice pastýřů
- b. dům chleba
- c. kamenný dům

41. Betlém leží

od Jeruzaléma:

- a. na sever
- b. na jih
- c. na východ

42. Betlém leží:

- a. na pravém břehu Jordánu
- b. na levém břehu Jordánu
- c. na řece Jordánu přímo

43. Betlém leží od Jeruzaléma:

- a. 8 km
- b. 27 km
- c. 53 km

44. Betlém leží:

- a. v nížině
- b. v údolí
- c. v horách

45. Biblos:

- a. řecky kniha
- b. latinsky kniha
- c. fénické město

46. Biblia:

- a. řecky písmo, kniha
- b. latinské označení pro velkou knihu
- c. slovenské označení pro velkou knihu

47. Biflovati se:

- a. číst Biblii
- b. učit se
- c. navštěvovat knihovnu

48. Biřmovat:

- a. upevňovat ve víře
- b. odpouštět hříchy
- c. vstupovat do církve

49. Biskupství; diecéze:

- a. území, které podléhá papeži
- b. území, které podléhá biskupovi
- c. území, které podléhá kapitulnímu vikáři

50. Breviář:

- a. přední část kostela, kde je oltář
- b. nádoba, kde se uchovávají ostatky svatých
- c. modlitební kniha pro kněze

pozdravil svatostánek, přecházel-li někdo z jedné strany kostela na druhou. Modlitbou končili svou cestu i velikonoční hrkáči, vzdali úctu Kristu po každém hrkání.

Ceremoniální vzdávání úcty pozdravením bylo podstatně složitější při významných událostech církve, ale i některých občanských záležitostech. Křty, svatby, první přijímání, biřmování, výročí, poutě, procesy, úmrtí. Každá událost měla svůj rituál pozdravu při zahájení i při ukončení. Kněz vítá děti do života, kněz se loučí s umírajícím. Svátost křtu je prvním pozdravením narozeného člověka do světa víry. Svátost nemocných je rozloučením a krásným pozdravem člověka, který odchází ze světa. Pozdravení je mnoho, od laskavého pohlazení matky, stařenky, sourozenců nebo i milých osob, přes křížek na čelo,

polibek až po ona složitější oslovení a ceremonie při slavnostech.

Chvála Kristu ať už na počátku či *S Pánem Bohem* při loučení nebo jen *Sbohem*. I kdyby tato oslovení byla jakkoliv ortodoxně křesťanská, učila nás zdvořilosti při každé příležitosti, naučila nás vážit si lidské práce, byla výrazem lásky jednoho člověka k druhému. Potlačovala násilí a smiřovala znesvářené. Slova pozdravení budovala ovzduší důvěry, laskavosti a pohody, vzájemné pomoci a příslušnosti do jedné rodiny.

Pozdrav vyjádřil onu nepsanou příslušnost do kolektivu nejen věřících, ale všech, kteří kolem tebe žijí a nenechají tě v úzkých, budou ti pomáhat v nesnázích stejně jako ty jim. Nepozdravit znamenalo prohřešit se, být neslušným. Naši rodiče si

vyprávěli o tom, které dítě zdraví a je uctivé, a které nezdraví.

Křesťanským pozdravením jsme vzdávali úctu svým spoluobčanům, úctu ke starším, k jejich počínání, k jejich práci. Oslovení v nás vyvolávalo pocity sounáležitosti a přátelství. Ať to bylo při setkání nebo rozloučení, znamenal pozdrav vyjádření citu, lásky, míru a vzájemnosti. Pozdravení je mezi bližními stále vyjádřením té nejkrásnější náklonnosti a potěšením. Podáním ruky, nejsladší v pohlazení, křížku na čelo, v polibku na rty a v objetí.

Uctivé pozdravení nemůže zmizet z našeho života, z našich srdcí, patří k denním potřebám stejně jako dýchání nebo jídlo, patří do našeho života stále, je lidským i Božím pohlazením našich duší.

Chvála Kristu!

Jákob – zápasník o Boží požehnání ❖ P. Jiří Voleský – Trmice

Postava praotce Jákoba je ve staré izraelské tradici opředena celým množstvím na dramatický děj bohatých příběhů. V předchozí části jsme sledovali jeho mládí a ranou dospělost, ve které se projevovala jeho lstivost. Nastává však proměna.

Nástroj v Božích rukou

Jákob se stává stále znovu obětí bezohledné vypočítavosti a lstivosti strýce Lámana. Pomalu si začíná uvědomovat všeobecně platné pravidlo: „Čím kdo zachází, tím také schází“. Jákob přestává být sebevědomým a stále úspěšným prospěchářem. Postupně je proměňován v pokorného a zodpovědně obětavého manžela a otce rozsáhlé rodiny.

V podtextu je stále více cítit, že onen lstivý a schopný mladík se postupně přetváří v povolný nástroj v Božích rukou. Jákob si uvědomuje, že chce-li získat Boží přízeň, nemůže to dělat agresivně a nemorálně, ale musí se dát Bohu zcela nezištně k dispozici a sladit své osobní zájmy s často nepřijemnou Boží vůlí.

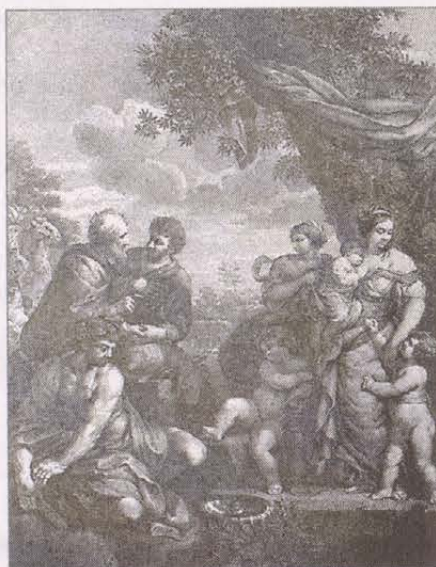
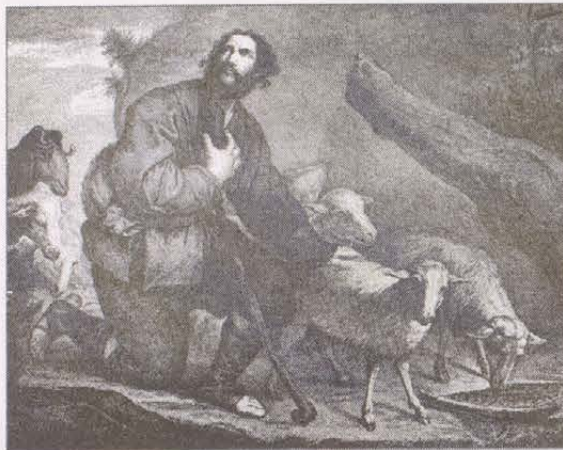
Takto vychován se Jákob vrací do své domoviny. Čeká jej tam nenávisť a pomstychtivostí naplněný bratr, zatímco případná ústupová cesta je znemožněna ostrou roztržkou se strýcem při odchodu z jeho domu.

Jákob se stává do značné míry psancem zcela odkázaným jen na Boží milosrdnou a ochrannou moc. V tomto rozpoložení Jákob překročuje poslední hranici k území, ve kterém mu hrozí nepřátelství, pronásledování a násilná smrt od rozhněvaného bratra.

Zápas s Bohem

Noc před obávaným setkáním se stává pramenem pro ustanovení Božího vyvoleného národa, jehož hlavním praotcem a dárce jména se Jákob právě této noci stává. Co se vlastně této noci stalo? Jákob jednoznačně pochopil, že jediné, co ho může nyní zachránit, je Boží požehnání, jeho milostivá pomoc. Uprostřed noci, kterou můžeme chápat i jako duchovní obraz hrozícího nebezpečí, životního ohrožení, bytostné úzkosti v zoufalém duchovním zápasu, usiluje o zachraňující a ochraňující Boží přízeň.

Bůh se mu zde zjevuje jako protivník, který s Jákobem po celou noc zápolí. Já-

kob se však za žádnou cenu nevzdává, získat Boží milostivou ochranu je pro něj jediným východiskem v beznadějně situaci. Jákob vytrvá v zápasu o Boží požehnání po celou noc. Výsledkem jeho vytrvalosti v úsilí o Boží pomoc je nejen požehnání, které jemu a celému jeho potomstvu zajišťuje ochranu života, ale též změna jména, která činí z úskočného prospěcháře zodpovědného a obětavého bojovníka za prosazení Boží spravedlnosti a moci do lidské společnosti.

Jákob je proměněn z člověka spoléhajícího se na vlastní schopnosti v muže, který zcela staví na Boží přízni, jež je od nynějška jedinou jeho jistotou a oporou. Jméno, které je mu dáno, vyjadřuje tuto vnitřní proměnu. Jákob prošel těžkou Boží výchovou a vyzrál v Božího služebníka s pevným a Bohu oddaným duchem.

Jméno Izrael

Bohem dané jméno Izrael totiž v překladu znamená „zápasí s Bohem“, ve smyslu „zápasí o Boží požehnání“. Že se toto jméno stalo směřodátné pro celou existenci vyvoleného národa, je zjevné ze skutečnosti, že Boží lid nese jméno Izrael až do dnešní doby, kdy se již nedá hovořit o národnostním společenství dvanácti kmenů, které původně toto jméno nesly. Teologický význam jména přetrvával věky a stal se směřodátným pro náboženskou identitu společenství věřících v jediného Boha.

Životní příběh praotce Jákoba je pak názornou ilustrací, co to znamená procházet Boží školou víry a poslušné oddanosti vůči jeho stvořitelskému majestátu. Každý upřímný věřící se též stává jakýmsi malým „Izraelem“, jestliže opravdu hledá svou jedinou jistotu a životní oporu v Boží přízni.

Řešení kvízu

1.a	2.a	3.a	4.c	5.b	6.c	7.a
8.c	9.c	10.b	11.c	12.c	13.c	14.a
15.a	16.c	17.a	18.a	19.a	20.c	21.a
22.c	23.b	24.a	25.c	26.c	27.b	28.a
29.c	30.b	31.b	32.c	33.b	34.b	35.c
36.b	37.b	38.c	39.b	40.b	41.b	42.a
43.a	44.c	45.c	46.a	47.b	48.a	49.b
50.c						